

РЕШЕНИЕ

№ 4287

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4326** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 01. 03. 2013 г. по НАХД № 3140 / 2012 г., Софийски районен съд, НО - 2 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2202504 / 02. 08. 2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на Сдружение „Български автомобилен съюз”, в качеството му на работодател на основание чл.414, ал. 1 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от дирекция „Инспекция по труда” – С., в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Поддържа, че неправилно СРС е приел, че липсва осъществен състав на нарушение. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез писмено становище на процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Б. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

На 05. 05. 2011 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С. за спазване на трудовото законодателство в обект - офис в [населено място], [улица], ет. 2, ет. 6, стопанисван от Сдружение „Български автомобилен съюз”. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на управителя, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че лицето З. А. С., съобразно саморъчно попълнената декларация работи без трудов договор от 01. 01. 2011 г.

На 01. 06. 2011 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на Сдружение „Български автомобилен съюз”, в качеството му на работодател, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 61 ал. 1 от КТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на представител на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че не е осъществен състава на конкретното административно нарушение, поради което е правилно е отменил издаденото наказателното постановление.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно и че безспорно било доказано извършеното нарушение от страна на жалбоподателя.

Настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС, е валидно, допустимо и правилно.

Видно от саморъчно попълнената декларация от З. А. С., същия е посочил единствено, че работи без трудов договор от 01. 01. 2011 г., но без да посочи фирмата, в която работи, както и на каква длъжност, с какво работно време и при какво възнаграждение. При това положение липсват съществени белези на трудовото правоотношение, като длъжност, установено работно време, почивки и договорено възнаграждение, поради което не може да се приеме, че се касае именно за такова правоотношение и съответно да е задължително сключването на трудов договор.

В същото време, от показанията на свидетеля Б., за които се твърди, че не са взети предвид от СРС, се сочи единствено, че лицето е заварено да снима документи на ксерокс, поради което отново не е установено наличието на трудово правоотношение.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Съществените елементи от

съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора, като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. При трудовия договор, както и при договора за изработка по чл.258 – 269 ЗЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи работна сила – жив труд в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т.нар. овеществен труд - постигане на определен трудов резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя - на установен трудов ред и трудова дисциплина. Докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само „изработване на нещо” - на уговорения резултат.

Факта, че лицето е заварено да снима документи на ксерокс, нито установява длъжността, която лицето заема, нито наличието въобще на трудово правоотношение и не води до основания за ангажиране на административно-наказателната отговорност на сдружението.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 01. 03. 2013 г. по НАХД № 3140 / 2012 г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 2 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.